

ELEGIJA

sestri-učiteljici iz zavetišča

Janez Menart

Voščen obrazek in droban,
mladostni ogenj vžgan očem...
Zakaj odšli ste v samostan?
Tegà nikoli ne izvem.

Kot hladna, marmorna Marija,
ki níkdar ne spregovori,
kot votla korska melodija,
ki pri Te Deum zadoni,

ste romali voščenobledi,
uklenjeni v škrobljenke bele,
zdaj od kapele do razreda,
zdaj od razreda do kapele.

Vendàr vsa druga ste jeseni
pokojno poleg šip sedeli
in kot zamaknjeni strmeli,
kako se velo listje peni.

Obstale misli so. V tišino
jecljalo je peres škrebljanje.
Pozabil sem nalogo: sanje
snubile vašo so milino.

In nehote se mi je zdelo,
da ste kraljična iz balad,
ki jo je v pusti, mračni grad
zaprlo roparsko krdelo...

Zavijal veter je ledeni
in vi ob oknu ste sedeli
in kot zamaknjeni strmeli,
kako se velo listje peni...

In ko nejasne so željé
ustavile me pred kukalom* --
zakaj ste stali pred zrealom,
ravnaje kratke si lase?

Bila je glava lepotice.
Zakaj jo skrivati ljudem?
In mojim zbeganim očem
bilo je drago vaše lice.

Ste vedeli, da sem vas ljubil?
Ljubezen prva je bila.
V očeh ljubezen se pozna...
Kaj bi! Saj nisem nič izgubil...

Kot hladna, marmorna Marija
bili ste mi iz dneva v dan.
Zdaj veter čez vaš grob zavija.
Zakaj odšli ste v samostan?

1951

NAŠA STARA LJUBA MAMICA

Saša Vuga

Minilo je suho in vroče poletje, prišla je babja jesen in kmetje so tarnali, da je na njivah vse zgorelo in da bog pomagaj. Oblast je pritislila z davki in po deželi so se kot črni krokarji preganjali uradniki, se mastili, redili in hehetali, češ: le kako strašansko poceni so tukaj na Primorskem lepa posestevca, le kako strašansko poceni! Ponoči, ko so zasmrčali v objemu vlačug iz mesta — ah, tiste podivjane Sicilijanke z oderuškim zobom pod mastnimi ustnicami in z oranžastim pudrom na licu! — ponoči je tu in tam na siršču zajokal otrok, ker so se mu po želodcu podili lačni pajki in drezali, drezali s kopri-vastimi škarjami... ponoči...

In prav v neki jesenski žalostni noči se je pripetilo, tam gori na cesti, med gozdom in siromašno krčmo, kjer je grbasta starka v somraku lojenke točila rezno vino, podobno motni kobilji vodi.

* Odprtina za nadzorovanje v vratih.